



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

In Prospervm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

reuerfus est, ut ait *Astronomus Ludouici in chron.* Vrgellam scilicet, qua, eodem teste, in Pyrenei montis iugo sita) & de splundis venenatae perfidiae contritum non Herculea, sed Evangelica claua caput releuare conatur, *Verissime, inquam hac Alcuinus: neq enim aliorum hac traho. Propterea tertio damnari debuit, quod factum 794. in Synodo Francofurdenfi presente Carolo M. in Annales Franc. & Astronomus Ludouici in chron. testantur.*

Vnam mentionem) De trina mersione in Baptismo retinenda vide ep. 8. fol. 27.

IN EPISTOL. LXI.

DE Auarorum genere triumphatum) m. s. vitiose: de Varorum. *Auares seu Auari tum subacti sunt à Carolo Magno, teste Alcuino in epistola, quam citat WWillielm, Malmesbur. lib. 1. c. 4. de regno Merciorum.* Auares, quos nos Hunos dicimus, exarserunt in Italiam, & à ducibus praefati Regis Christianissimi, superati domum cum opprobrio reuerfi sunt. Similiter & super Bauariam irruerunt, qui & ipsi ab exercitu Christiano superati & dispersi sunt. *Lege Rogerum de Houeden parte 1. Annal. anno 795.*

Æricum) vide de hoc epist. 53.

fol. 117. v. 26.

IN EPISTOL. LXII.

Ludgarde) Vxore Caroli Magni, de qua etiam epist. 25. fol. 118. v. 19. & 47.

IN PROSPERVM.

V Bires agitur coniecturis, ibi, meo iudicio, nemo tuto satis quicquam asserit. In praefatione Prosperi Chronicis praefixa, fuit coniectura nostra, Prosperum Eusebij historiam tantum continuisse. Quod vero Gennadius dicat, se Prosperi Chronicon legisse ab orbe condito vsq; ad captam à Vandalis Romam, id tantum respicere illum computum, quo in fine colligit numerum ab Adamo. Et hoc exem-

Plppp 2 plo

plo Victoris Tunnunensis probauimus. *Ut ut sint haec, si quis patet
 Prosperi Chronica, quae extant, tantum membra esse amplioris
 illius, quod Prosper re vera ab orbe condito scripserit, na ille meo
 animo non malam coniecturam habet. Nam emphasim praefere
 dentur Gennadiana: Chronica nominis illius praetitulata legi
 continentia à primi hominis conditione iuxta diuinarum
 scripturarum fidem. Tum me titulus etiam Vtriciani m. s. codi
 cis mouet: Incipit ex Chronicis Tironis Prosperi, Chronicarum
 Eusebij temporibus praetermissis. Vbi particula ex indicio
 est, nō tota exscripta Chronica. Cetera ita accipio, ac si descriptor
 Latorem velit monitum, se Prosperi illa praetermississe, quae cum Eusebij
 Chronico coinciderent. Et hanc sane causam suspicor, cur antea
 Prosperi, & si forte Victoris, intercederint. Considera autē mihi, quae
 (ut hoc obiter moneam) in Chronico Victoris initium: A 18. consu
 latu Theodosij Iunioris, Victor, Episcopus Tunnunensis Ec
 clesiae Africae, historiam prosequitur, vbi Prosper reliquit.
 Igitur, &c. Haec, inquam, verba, si quis accuratius inspicat, non vi
 dentur esse Victoris, sed addita ab aliquo, qui priora reseruit. Maxime
 mouet vocula: Igitur. Quae quomodo initium integri Chronici? Con
 firmat me Isidorus lib. de viris illustr. cap. 25. Victor Tunnunen
 sis Ecclesiae Africanæ Episcopus, à principio mundi vsq; ad
 primum Iustini Iunioris annum, breuem, &c. nobilissimam
 historiam promulgauit. Haec licet olim in praefatione Victoris pre
 fixa, ad collectionem annorum ab Adamo, quam in fine habet, trans
 rim; iam tamen malim diserte intelligi de ampliori Chronico: cuius illa
 pars à principio mundi vsq; ad 18. consularum Theodosij Iunioris, ab
 exscriptoribus sit passim omissa, eò, quod iam ab alijs fuerit pertrac
 ta. Solent enim eiusdem argumenti scriptores alter alterius luminibus
 officere. Et plane durum est credere, Gennadium scripsisse, ea se Pro
 spero legisse, quae nunquam viderit. Sed nec magni haec disceptatio me
 menti, & in utramq; partem disputari potest.*

IN VVEINGARTENSEM.

fol. 179. v. 76.

I Rosihgardi) Haec ab eodem VVeingartensi in Chronico fol. 219.
 vocatur Irmingarda. Salo

Salomon Abbas & Episcopus Constantiensis. Vngari *f. 219. v. penult.*
 Italiam vastant. Hunc aiosuisse Salomonem eius nominis tertium,
 illum ipsum, cuius carmen infra damus, quo hanc ipsam Vngarorum in
 Italiam irruptionem deplorat. Instant Italides spoliatæ ciuibus
 vrbes, &c.

Ludevicus regnauit annis 12. *Verius umbra Regis, quam* *fol. 220. v. 1.*
 Rex: qui septennis puerulus regnum adiit. Vide que notamus in Sa-
 lomonem Constant. qui orbitatem Germaniæ, quasi sine Rege fuisset,
 deplorat.

IN STERONEM ET EBERHAR-

D Y M.

Num hoc moneo, *si constet de bona fide.* Ex qua ab anno 1152.
 Steronis nomine dedimus, *m. s. sine v. l. o. interuallo & sine au-*
 thoris nomine coniuncta sunt iis, que ab anno primo Rud. Habsburgij
 collegisse restatur Eberhardus: *Vnde suspicio est,* omnia Eberhar-
 di esse, præsertim cum *Vrsusius* restetur, Eberhardum annales suos ab
 anno 1152. inchoasse. *Neq. obstat,* omnia fere ad verbum (nisi, quod
 noster codex in multis sit auctior) conuenire cum Sterone usque ad
 Habsburgium. Nam etiam ab Habsburgio, que Eberhardus sua
 restatur, ea conueniunt ad verbum in quamplurimis cum Sterone,
 qui etiam ab Habsburgio pergit annales pertere. Notum enim est
 quam sepe auctores illius aui alios transcribendo suos fecerint. Hic
 tamen præter coniecturam nil statuo. Et donec *m. s. litem* decidat, ea,
 que certo sunt Eberhardi, illi diserte tribuimus: antecedentia verò,
 que nullum nomen præferunt, & cum Sterone fere conueniunt, ea
 Steronis nomine damus.

IN SANGALLENSEM SCRIPTOREM

VITÆ CAROLI M.

Circulos nisi V I. in eos) *Prope liquere pronuncio corrigen-* *fol. 396. v. 29.*
 dum *m. s. & legendum, vimineos. Sepes enim describit.*

Petente filio suo, Trogoni Metensi Episcopo) *Ita qui-* *fol. 369. v. 29.*
 dem *claris literis m. s. sed vitiose: restituendum; filio suo Trogo-*
 ne. fuit enim Trogo seu Drogo Caroli filius.

Pppp 3

Nota-

fol. 414

Notariunculam adoram vereor me non posse admittere. Ita sic cogitantibus alia succedunt. Duram enim ibi sine ulla dubitatione pro flumine accipio, à quo Durgovia appellata est: etiam bodius nomen retinet. Habet historiolum sive fabellam verius, que ibi narratur. Auentinus pag. 353. Ingolstadt. edit. qui vnde giganti Aenothero nomen fecerit, nescio. Certe cum Sangallensem nostrum legisse, non ex isto solo loco, sed ex pag. etiam 322. 333. &c. constat.

fol. 419.

Notandus locus de causa diuortij inter Carolum M. & filium Desiderij. Ea enim, quantum ego scio, à nullo alio veterum prodita est. Baronius an. 771. se eam ignorare ingenue fatetur. Clinica & ad propagandam prolem inhabilis. eodem sensu interpretor, quo Baronius in epistola, quam alij Gregorio II. ipse II. tribuit an. 726. Si mulier infirmitate correpta, non valuerit debitum viro reddere. &c.

HERMANNUS
S. J. J.
COMES
S. I. V.
24

IN HERMANNVM.

Διατύπωσις stirpis Veringensium Comitū extat apud Vrsingum.

VVolferadus obiit 1069.	Hiltrud vxor, © 1052.	} Lutpoldus, infans extrinsecus, Hermannus Contractus, monachus.
VVolferadus Comes in Veringen. Bertha vxor.	} Manegold. © 1104. Leutbildis vxor, © 1106. Fundato- res cœnobij Isnensis.	} VValtherus perijt in bello ad Idungsbemium 1109. VVolferadus.

Anno 1357. vixere Manegoldus Comes à Veringen, & Eberhardus filius eius.

Vbi tamen noster Hermannus audiendus potius, qui anno 1009 hæc habet: VVolferadus Comes Hiltrudem, Piligrim & Bernardi filiam vxorem duxit, ex qua postea me Hermannus non annumerato 15. liberos produxit. pergit Hermannus.

An. 1010. Senior VVolferadus Comes patern^o auus, &c.
4. Non. Martij iam senex moritur.

Anno 1013. Herimannus ego 35. Cal. Aug. natus sum.

Anno 1020. Ego Hermannus literis traditus sum 17.
Calend. Octobr.

Anno 1021. VVerinharius frater meus Calend. No-
uembr. nascitur.

Anno 1032. Bertha auia mea femina satis religiosa 23.
viduitatis anno 11. Calend. Ian. decessit.

*Vel ex his patet quàm bonæ notæ sit noster Hermannii codex, cum
quæ in aliis desint.*

IN SALOMONEM EPISCOP.

[Neo iam sum vt mihi liquere pronunciem, quod sufficabar, Sa-
lomonis versus fol. 21. quibus orbitatem regni Germanici deplorat,
Ludovicum Arnolfi filium respicere. Obiit Arnolf. anno 900. pro
quo Ludovicus puer in regnum cõstitutus est, ait noster Her-
man. & quidem septenni, vt est apud Marianum, Regis verius um-
bra. Nec enim regnum eiusmodi ab interregno quicquam distat: quod
hec verba volunt fol. 21. v. 28. Principe destituit multo nos
tempore languor infantilis adhuc perfungens nomine Re-
gis. Antea dixerat fol. 18. v. 16. Hostibus ecce, Dei qui cense-
bamur amici, tradimur in prædam, &c. Hungarorum irruptio-
nem designat, quas illi crudelissimas exercuere annis 901. 903. 904. &
sequentibus, vt est à Reginono, Sigeberto, aliis proditum. Et ne-
scio an non fabulam de Hunnis, quos pleriq. eosdem Hungaros putave-
re, spectent sequentia fol. 18. v. 21. Ferre canis pretium templo
lex prisca refutat, nunc canis ipse domum Christi spurcissi-
mus intrat, &c. Difertè autem Italia calamitates deplorat fol. 18.
v. 21. Instant Italides spoliatae ciuibus vrbes. Vbi quàm
incredibiliter debacchati Hungari, vide Annal. Fuldens. F. an. 900.
Simul ciuilia Lamberti, Berengarij, & Ludouici Bosonis filij bella
notat fo. 19. v. 10. Intestina loqui populorũ prælia possent, &c.

Atq.

Atque hæc quidem ætati Salomonis III. Constantiensium Episcopi planissime omnia conueniunt.

IN VVALDRAMMVM.

Suspicio Balrannum esse, qui Argentoratensis Episcopus, quem Regino scribit obiisse an 905. Bruschius Baldramum vocat; Chronicon Alsatie Germanicum Baldramum siue VValdrammum. Verum hæc ariolatio affirmari non debet; neq; tamen omitti. Scio quam in hoc genere coniectura blandiantur, & quàm blandè quoq; fallant. Velim nil nisi certissimum affirmari.

De Dadone nihil adhuc eruo.

IN METELLVM.

fol. 91. v. 13.

Arnaldus) Arnolsum ducem Baiouaria intelligit, de quo Otto Frising. lib. 6. cap. 18. similia.

vers. 23.

Non capulatus) Hæc visio S. Vdalrici describitur cap. 3. vita S. Vdalrici ab auctore illi æquauo: qui, sicut & Siffridus presbyter epistom. lib. 1. & Dirmarus lib. 1. gladio non capulato putant denotari Imp. Henricum Aucupem, qui Episcopalem vñtionis benedictionem neglexit accipere. Noster verò Metellus, & Gebhardus Episcopus in vita S. Vdalrici & Otto Frising. lib. 6. cap. 18. existimant, ipsam Arnolsum ducem significatum.

APPENDIX

AD

TOMVM I.

ANTIQUÆ LECTIONIS.

S. Columbani	}	Carminas.
Salomonis Episcopi		
Constantiensis		
VValdrammii		
Metelli Tegernseensis		
Quirinalia		

CAR.